

τῆς θέας δίκης ἀμαρτωλοὶ ἐν τῷ ᾄδῃ κατεμήνυσαν τὸν ζωγράφον ἐπὶ δυσφημίᾳ, τὸ δὲ δικαστήριον διέταξε τὴν ἄρσιν τῆς εἰκονογραφίας.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Σάββατον, 1 Μαΐου.

Περὶ τὸν θεωροῦμεν νὰ ἐπαναλάβωμεν ἐνταῦθα ὅσα ἐν τοῖς καθ' ἡμέραν οἰκονομικοῖς ἡμῶν δελτίοις ἐξηκολογησάμεν γράφοντες περὶ τῶν αἰτίων καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς φοβερᾶς οἰκονομικῆς κρίσεως, ἥτις ἐξακολουθεῖ ὑφίσταμένη καίτοι μικρά τις ἐλπίς βελτιώσεως ἤρξατο ἀναφαίνομένη χθὲς μετὰ μεθημβρίαν. Ὁ καταρτισμὸς τοῦ νέου ἐλληνικοῦ ὑπουργείου ἦτο ἐπόμενον ὅτι ἤθελε σταματῆσαι τὸν περαιτέρω ὀλεθρον, δὲν δύναται ὅμως νὰ ἐμπνεύσῃ νέον θάρρος, οὐδὲ νὰ θεραπεύσῃ τὸ μέγα καὶ ἀνεπανόρθωτον κακόν, ὅπερ ἐπὶ νενέγκεν ἡ ἀπότομος παραιτήσις τοῦ κ. Τρικούπη καὶ ἡ ματαιώσις τῶν περὶ δανείου διαπραγματεύσεων. Δὲν δυνάμεθα εἰσέτι ἐλλείψει ἐπαρκῶν πληροφοριῶν νὰ μορφώσωμεν ἀκριβῆ κρίσιν περὶ τοῦ τίς ὁ κυρίως αἴτιος τοῦ φοβεροῦ τοῦτου ὀλέθρου, ὅμοιον τοῦ ὁποίου σπανίως ἀναφέρουσι τὰ χρονικά τῶν χρηματιστηρίων. Ἡ τοιαύτη κατάρρευσις τῶν χρεωγράφων μιᾶς οἰαδῆποτε κυβερνήσεως, οὐδέποτε, ὡς ἐνθυμούμεθα, ἐγένετο ἕνεκα τῆς πτώσεως ὑπουργοῦ τινος ἢ τῆς ματαιώσεως δανείου. Μόνον ἡ κήρυξις τῆς χρεωκοπίας, ἢ τῆς ἀναστολῆς καὶ τῆς ἐλαττώσεως τοῦ τόκου δύναται νὰ προκαλέσῃ τοιαύτην καταπληκτικὴν ὑποτίμησιν ἐντὸς δύο μόνον ἡμερῶν. Ἄλλ' ἢ ἐλληνικὴ κυβερνήσις ἢ αἰετοτε μὲχρι τοῦδε τηρήσασα εὐλαδῶς τὰς πρὸς τοὺς δανειστὰς ὑποχρεώσεις τῆς, δὲν περιῆλθεν εἰσέτι εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ κηρύξῃ ἐπισήμως τὸ ἀναξιόχρεον αὐτῆς, καὶ νὰ προτείνῃ τοιοῦτους ἢ τοιοῦτους ὅρους συμβιβασμοῦ, τοῦναντίον δὲ πᾶσαν κατέβαλε προσπάθειαν, καὶ εἰς πᾶσαν θυσίαν ἤτο ἐτόιμη νὰ ὑποβληθῇ ὅπως διασώσῃ τὴν τιμὴν τοῦ ἔθνους. Πρὸς τὶ λοιπὸν ἢ μετὰ πτωχὸς αὕτη ἀπὸ τῆς μεγίστης ἐλπίδος εἰς τὴν μεγίστην ἀπελπισίαν; Δὲν λέγομεν ὅτι ἡ πτώσις τοῦ κ. Τρικούπη καὶ ἡ ματαιώσις τῶν διαπραγματεύσεων δὲν ἔπρεπε νὰ ἐπενέγκῃ σπουδαῖον ἐκπεσμόν τῶν χρεωγράφων, λέγομεν μόνον ὅτι θεωροῦμεν αὐτὸν ὑπερβολικόν, καὶ ἐσμὲν βέδαιοι ὅτι δὲν θὰ ἐλάμβανε τοιαύτας διαστάσεις. Ἄν μὴ ὑπῆρχεν ἡ ἀσύνητος καὶ ὑπὲρ δυνάμιν κερδοσκοπία, ἡ ὁποία ἅμα τῇ πρώτῃ ἐναντία εἰδίδει ἐσπενσε νὰ ἐκποιήσῃ ἀθρόους τοὺς κατὰ μυριάδας ἀγορασθέντας τίτλους, οἱ ὁποῖοι οὕτω προσφερόμενοι δὲν ἦτο δυνατόν νὰ εὗρωσιν ἀγοραστὰς προθύμους ν' ἀναλάβωσι τὸ προσφερόμενον αὐτοῖς φορτίον. Τοιαῦτα ἀποτελέσματα συνεπάγεται πάντοτε ἡ ὑπὲρ τοῦ ὑψώμου ἀχαλίνωτος καὶ τυφλὴ κερδοσκοπία, ἡ ὁποία ὅταν ὠθήσῃ τὰς τιμὰς εἰς σημεῖον ἀπροχώρητον, ὑποκύπτει ὑπὸ τὸ ἴδιον βάρος, ὃ δὲ καταστροφικὸς ἐκπεσμός ἐπέρχεται ἐκ μικρᾶς ἢ καὶ ἀνευ οὐδεμιᾶς αἰτίας. Ὅπως δὴποτε τὸ κακὸν ἐγένετο, αἱ δὲ μὲχρι τῆς χθὲς ἐν μόνῃ τῇ ἡμετέρᾳ πόλει ἐκκαθαριθεῖσαι ζημίαι ὑπολογίζονται εἰς 400 περίπου χιλιάδας λρ.,

μὴ ὑπολογιζομένης τῆς ζημίας τῶν πραγματικῶν κατόχων, ἥτις δὲν δύναται νὰ ὀρισθῇ, πρὶν ἢ ἡ τιμὴ τῶν χρεωγράφων φθάσῃ εἰς ὁμαλὸν καὶ ἀσφαλὲς θεωρηθνόμενον ὄριον.

Ἡ ἐκ τῆς καταστροφικῆς ἐκπτώσεως τῶν ἐλληνικῶν χρεωγράφων οἰκονομικὴ κρίσις δεινῶς προσδολοῦσα τὴν ἡμετέραν ἀγορὰν σπουδαίως προσέβαλε καὶ τὰ ἡμέτερα χρεώγραφα, τὰ ὁποῖα θὰ ὑπετιμῶντο μὲν βεβαίως ἕνεκα τῆς ἐν γένει οἰκονομικῆς καταστάσεως, ἀλλ' ἡ ὑποτίμησις δὲν θὰ ἐλάμβανε τὰς διαστάσεις, ὅς ἐλαβε κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας. Τὰ τουρκικὰ χρεώγραφα εἶχον μὲν παραμεληθῇ κατ' αὐτὰς ἐν ταῖς Εὐρωπαϊκαῖς ἀγοραῖς ἕνεκα τῆς οἰκονομικῆς καχεξίας, ἀλλ' οὐδαμῶς ἐπαυθεν ἡ ὑπὲρ τῆς ἀνατιμῆσεως αὐτῶν ἐπικρατούσα γνώμη ἐν Εὐρώπῃ, οὐδ' ἐγκατελείφθησαν ὑπὸ τῶν ἰσχυρῶν προστάτων καὶ ὑποστηρικτῶν αὐτῶν. Ἄλλως δὲ τὴν γενομένην ὑποτίμησιν μιᾶς ὅλης μονάδος προεκαλέσαμεν κατὰ μέγα μέρος ἐντεῦθεν ἡμεῖς, ἀναγκασθέντες εἴτε ἐκ φόβου εἴτε ἐξ ἀδυναμίας νὰ ἀπαλλαγῶμεν τοῦ βαρύνοντος ἡμᾶς φορτίου. Εἰς τὴν ὑποτίμησιν ἔδωκαν ἀφορμὴν ἡ κατὰ τὴν τελευταίαν ἐκκαθάριση ὑπερβολικὴ τιμὴ τοῦ report καὶ ἡ παντελὴς ἐλλείψις κερδοσκοπίας ἐξωτερικῆς, διότι οἱ ἰσχυροὶ οἱ ἐν πάσῃ περιπτώσει ὑποστηρίζοντες τὰς τιμὰς τῶν τουρκικῶν χρεωγράφων καὶ συγκρατοῦντες τὸ θάρρος τῶν ἀγοραστῶν ἀπέσχον καθ' ὁλοκληρίαν τὴν φορὰν ταύτην ἄδηνον διὰ τινὰς λόγους. Τοῦτο πρὸ πάντων ἀπεθάρρυνε τοὺς ἐν τῇ ἡμετέρᾳ χρηματιστηρίῳ, ἄλλως ὃ ἐκπεσμός ἤθελε περιορισθῇ εἰς μικρότερα ὅρια, καὶ αἱ γενόμεναι ζημίαι κατὰ μέγα μέρος θὰ πρὸς ἐλαμβάνοντο. Εὐτυχῶς τὸ χρηματιστήριον τῶν Παρισίων προέλαβε χθὲς, ὑποστηρίζον τὰ τουρκικὰ χρεώγραφα, νὰ ἐπαναφέρῃ τὸ ἀπολεσθὲν θάρρος ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἀγορᾷ, ἡ ὁποία ἤρξατο σπουδαίως κλονομένη, ἐκ τούτου δὲ ὃ ἐκπεσμός μικροῦ δεῖν ἐλάμβανε χαρακτῆρα πανικοῦ. Τὸ χενικὸν χρέος εἶχεν ὑποτιμηθῇ μέχρις 23,19 1/2. οἱ Σιδηρόδρομοι μέχρις 86 1/2 καὶ αἱ μετοχαὶ τοῦ Μονοπωλείου μέχρις 16. Ἄλλὰ γνωσθέντος ὅτι ἐν τῇ χρηματιστηρίῳ τῶν Παρισίων τὸ Γενικὸν χρέος εἶχε ἀγοραστὰς εἰς τὰ 21,75, ὅτι δὲ συνεπῶς καὶ τῶν λοιπῶν χρεωγράφων ἡ τιμὴ ἦτο ὑπεστηρικμένη, ἐγένοντο καὶ ἐνταῦθα σπουδαῖαι ἀγοραὶ ἀνατιμῆσασαι τὸ μὲν Γενικὸν χρέος μέχρις 23,35, τοὺς δὲ Σιδηροδρόμους μέχρις 88 1/2 καὶ τὰς μετοχὰς τοῦ Μονοπωλείου μέχρις 16.10. Συγχρόνως ἐγνώσθη ὅτι σπουδαία ἐπὶ ἡλθε βελτιώσις καὶ ἐν τῇ χρηματιστηρίῳ τοῦ Λονδίνου, ἀνατιμῆθέντων καὶ τῶν ἐλληνικῶν χρεωγράφων κατὰ δύο καὶ τρεῖς μονάδας. Βραδύτερον ὅμως νέα ἐπὶ ἡλθεν ὀπισθοδρομὸς τοῦ μὲν ἐλλήνων. Παγίου ἀπὸ 44 3/4 εἰς 42 1/2, τοῦ δὲ δανείου τῶν 50/0 ἀπὸ 61 1/2, εἰς 59 1/2, ἐκλινε δὲ συγχρόνως καὶ ἡ τιμὴ τῶν τουρκικῶν κατὰ 7 1/2 ἑκατοστὰ. Τοῦτο γνωσθὲν ἐνταῦθα ἀνέκοψε τὴν ὀρμὴν καὶ τὸ θάρρος τῶν ἀγοραστῶν, κατὰ δὲ τὸ κλεισθὲν τοῦ χρηματιστηρίου τὸ Γενικὸν χρέος ἐσημειοῦτο 23,32, οἱ δὲ Σιδηρόδρομοι 88 1/8 καὶ ὡς μετοχαὶ τοῦ Μονοπωλείου 16.8.

* Ν. ΦΩΤΙΑΔΗΣ.

Ἡ ἐπεύθυνος ΧΡΥΣΟΣΘΕΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

Κωνσταντινούπολις-Πέριαν Τυποθεματεῖον ΝΕΟΛΟΓΟΥ